

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'70
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

BARREJA POLÍTICA.

SABEN en Leon y Castillo, que era ministro de la Gobernación? Donchs ara es embaixador de París. ¿Saben don Joseph Lluís Albareda qu' era embaixador de París? Donchs ara es ministro de la Gobernación

Lo pastel s' ha preparat y s' ha cuyt a porta tancada, sense ovi-rarse 'l fum, ni sentirse l' olor. ¡Habilitats de 'n Sagasta! Y després dirán que aquest home es un deixat, un peresós, un displicent. Poseuli davant una cacerola, deixeu-li cenyir lo devantal blanc y empunyar la cullera y farà veraders portentos de pastillatje.

Antiguament los cárrechs públichs se concedian al mérit. Posteriorment se donavan al favor. Avuy fins se permutan. Succeheix ab aixó, lo mateix qu' entre la quitxalla y 'ls gitanos:

—¡Baratém!

—¡Baratém!

Y la barata s' verifica ab tota felicitat.

De aquesta manera en Sagasta va fent reparacions al ministeri. Quan una viga está corcada ó consentida, la cambia ab una altra y en paus ab lo país. Aixís va practicarho ab en Camacho y ab lo general Castillo: aixís acaba de ferho ara ab en Leon, y 's diu que aviat procedirà igualment ab en Balaguer.

Lo Trovador de Montserrat, segons resa un telégrama, es molt facil que s' adormi ministre de Ultramar y 's despertí President del Consell d' Estat. Del mal lo menos. D. Victor podrà dir ab lo refrán: *La nit porta bon consell... d' Estat.*

Ab aquest sistema no hi ha govern que no s' eternisi. Succehirá ab lo ministeri Sagasta, com ab aquell célebre ganivet qu' ensenyava un arqueólech.

—Aquest ganivet deya, se remonta al temps dels romans.

—¿Qué diu home?... Pero si sembla nou de trinca.

—Jo li diré: quan vaig desenterrarlo tenia 'l mànech molt corcat y vaig fer posar-hi un de nou. Y com que al canviarli 'l mànech la fulla qu' estava per cert molt rovellada va esmicolarse, de passada vaig ferli canviar la fulla..... Pero 'l ganivet, no 'n dupti, es romá.

Los reformistas de Madrid no han volgut ser menos que 'ls de Barcelona. A barra, barra y mitja.

No contents ab anar á rebre solemnement al pollastre d' Antequera, van celebrar una vetllada, per ferse cárrech de las sèvas impressions.

En Linares Rivas obri plassa, saludant á Catalunya per las imponents manifestacions que aquí van ferse en loor del jefe reformista. De passada, per donar probas, sens dupte, del seu esperit democrátich digué que 'l jurat era molt perillós y que 'l seu plantejament podia ser un desastre. ¿Van enterantse de las verdaderas idees é intencions del partit reformista?

D. Paco se presentá després estufat y buyt com un bolado. La sèva excursió á Barcelona sigué un continuat triufo. A Barcelona se 'l va rebre con loco entusiasmo: lo banquete del Principal fué destumbrador; la despedida que al marxar va fèrseli, delirante.

CAMBI D' AYRES.

No gastava tanta flemma ni aquell cómic bu-nyol que quan lo públic li trava patatas, deya adelantante al prosceni:—Gracias, senyors, mil gracias; ara si que treure 'l ventre de pena.»

Per lo demès, bèn clar va dirho: ell no ha estudiat encara la qüestió económica, lo qual queda reservat als homes pensadors..... y ell, per ara, no pensa més que ab una cosa: ab lo poder. «No soch proteccionista, anyadí; pero crech que gobernar es proteger.»

Está clar: tot lo secret de gobernar consisteix en repartir bonas talladas als companys de tiberi. Aquesta es la verdadera protecció, ó á lo menos l' única que ha estudiat aqueix andalús.

Per lo demès, no cal que ningú li busqui bromas. «O la guerra que 's fa al partit reformista se modera, ó anirem á la guerra demanant ull per ull y dent per dent.»

Y las dents de D. Paco que no son petites!

Tirém teló sobre aqueix teatro de putxinetis, y per acabar ocupémnos de cosas més serias.

A pretext de commemorar l' aniversari de la mort de D. Estanislao Figueras, primer president de la República espanyola, s' ha celebrat á Madrid un meeting, proclamant la necessitat de la unió republicana. «La coalició ha mort? ¡Donchs visca la unió!»

¡Visca ara y sempre! Pero es precis no viure contents y enganyats. La unió será irrealisable mentres las distintas fraccions republicanas no trobin una solució concreta y práctica per ara y per després. Per haverhi unió es precis que hi haja unitat de miras, unitat de conducta y unitat de solucions. Sense aixó es inútil tot lo que s' intenti.

Per entendre aquesta necessitat als jefes antichs, fins ara no ha sigut possible. Destituhirlos, per erigirne de nous, no es práctic, y 'ls republicans que tal rotentín no farán més que aumentar l' anarquia que 'ns devora. Si ara existeixen quatre agrupacions, n' existirán vuit ó dotze, segons sigan las ambicions que vajan despertantse.

En suma, la unió no es una senzilla qüestió de bons intents; sino que per obtenirla son necessaris verda-

—¡Oh malaltia felis que 'm permets sortir de apuros y tocá 'l dos á Paris cobrant cinquanta mil duros!

ders sacrificis. Lo dia que tots los republicans deixém de recordarnos de lo que havém sigut, per pensar tan sols de lo que tenim de ser á fi de crear una República práctica, inspirada en las necessitats del país y robustida principalment per l' opinió pública, aquell dia la unió vindrá per ella mateixa.

Y darrera de la unió vindrá 'l triufo.

P. K.

CONTINUAN parantse fàbricas, y omplintse 'ls barcos que fan la carrera al Riu de la Plata. Son molts los obrers que se 'n van al altre món, en busca de un bossi de pà que la patria 'ls hi nega.

L' estat de las classes obreras catalanas, segons un periòdich que tè motiu de saberho, actualment es com segueix:—Traballadors parats del tot: 17,348.—Que treballan dia per altra: 1,156.—Que treballan dos dias la senmana: 1,401.—Que treballan quatre dias: 400.—Que treballan una semana si y una no, 2,839.—Total: 23,144.

Hi ha més obrers parats a Catalunya, qu' espanyols afiliats als partits monàrquics que 'ns governan ó que 'ns desgovernan.

Y endavant las atxas.

Lo meeting de Madrid va acabar al crit entusiasta de ¡Viva la República!

Y ab motiu de aquest viva, perfectament legal, als tribunals se 'ls ha girat alguna feyna.

Pero senyors fusionistas, no sigan tant ambiciosos: que visca tothom.

O sino haurém de dir—encare que no siga veritat—que la República que victorejém nosaltres, es la República de 1874, a la qual vostès servian més ó menos bé, y de la qual cobraven sou, sempre ab bona moneda.

Joseph Solé (a) *Charnego*, reo de Granollers qu' estava ja en capella per ser executat, ha sigut indultat per la Reyna regent, a las vivas instancias de numerosas comissions interessadas en que no s' alsés lo patibul en aquella vila morigerada.

Lo crim comés per aqueix infelis es repugnant y abominable, y no obstant s' han practicat activas gestions per part de personas decentes y honradas, sense distinció de partits. ¿Han treballat aquestas en favor del reo? No. Han treballat contra la pena de mort, cada dia més antipática y oposada al sentiment publich.

¿Quin dia desapareixerà aquesta monstruositat del nostre Còdich? ¿Quin dia s' evitarà, abolintla, que 'ls criminals pugan veure ni per un moment rodejats de l' aureola de la compassió?

¿Volen saber quina seria la conducta dels reformistas, si Espanya arribés a caure a las sévas mans? Donchs no tenen més que fixarse ab la conducta del general Palacios a Puerto-Rico.

Lo general Palacios, que tantas barbaritats y atropellos ha comés, es reformista.

Y 'l partit lluny de desentendres d' ell y desautorisar-lo, ha pres resoltament la seva defensa.

«Governar es protegir» diguè en Romero Robledo.

Pero 'l general Palacios ha traduhit aquesta frase de la manera següent: «Governar es martirisar.»

A Fransa s' està emprenent una campanya activa contra 'l gendre del President de la República. S' acusa a Mr. Wilsón de certs fraus de mal género. ¿Son fundadas las acusacions? Los tribunals s' encarregarán de depurarho; perque Mr. Wilsón, ab tot y estar casat ab la filla de Mr. Grevy, haura de donar compte de la seva conducta, davant de la justicia.

Los monàrquics que prenen péu de aqueix fet per atacar a la República, no tenen rahò, y 'ls seus atachs resultan contraproduhents.

Que hi haja un trapissondista més ó menos, en res afecta a las instituciones de un país. Lo mateix pot existir dintre de una República, que dintre de una monarquia.

L' única diferencia, es que mentres dintre de una monarquia ningú s' atreviria a atacar al pubill del trono; en una República, qui la fa la paga, per elevada que siga la seva posició.

¡Y diuhen de las monarquias! ¡Y posan la inglesa al davant de totes!

A Londres, ab tot y governar los conservadors, ó siga la gent del ordre, casi cada dia hi ha bullanga. Entre 'ls treballadors sense feyna y la policia s' entaulan renyidas batallas. Ultimament hi ha hagut no sè quants morts y passa de 500 ferits y contusos.

¿Qui 'm compra aquest argument en favor de l' eficacia de las monarquias per assegurar la tranquilital pública?

CARTAS DE FORA.—A Bañolas s' ha comés un atentat incalificable. Lo dia 13 de novembre va apareixe romputa violentment la lápida qu' tancava 'l ninxo del antich y conseqüent republicà D. F. T. Ameller, que morí en defensa de aquella vila, atacada pels carlistas. ¿Quina ha pogut ser ja mà sacrilega que no s' ha distingit ni davant de la profanació de un difunt? Los tribunals haurán de averiguar ho. En totcas no perdim de vista, que 'ls odis de hi-na, son privilegi exclusiu de un partit que no perdona, parut al qual combaté sempre l' intrepit Ameller.

L' Ateneo Bañolense, després de denunciar lo fet als tribunals de justicia, ha murat la memoria d' Ameller, celebrant una notable veïlada en aquell teatro.

Lo rector de Sant Andréu de Palomar no para un instant, Tal vegada perque la missió no va donarli 'ls resultats qu' ell esperava, ara procura que deixi de vendre la CAMPANA en aquella població, increpant sempre que pot a la persona que l' expèn, la qual com es mo t natu. al, ni menos se l' escucha. Ja ho sab lo rector de Sant Andréu: si no vol pots, que no vaji a l' era; si no vol sufrir desaires, no s' fiqui en lo que no li demanan.

L' alcalde de Corbera de Llobregat, Jaume Canals ó Prunas acaba de publicar un bando prohibint a tots los duenyos d' establiments públichs tenirlos oberts de las deu de la nit ea amunt, aixís com també que no permetin que dinzu que no siga de la casa permaneixi a dintre un cop tancats. Com aixó succeeix en temps de un govern que blasona de liberal, doném compte del fet, per si 'l Sr. Sagasta, a un arcalde

tant digne d'altras centurias, desitja conservar-lo en esperit de vi, per regalarlo als absolutistas lo dia que governin.

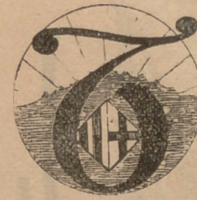
LA REPÚBLICA

GRAN LÁMINA ILUMINADA

Havent fet un curt tiratje d' aquesta hermosa lámina, a propòsit pera cassinos, ateneos y centros democràtics, oferim als nostres lectors, com obsequi, cert número d' exemplars, al preu de 4 pessetas cada un, mediant la presentació d' aquest cupó.

Pèls no suscriptors y pèls que no portin lo cupó, la lámina val 6 pessetas.

UN MISSIONISTA.

ENIM a la vista una carta de Granollers donantnos compte del escàndol ocorre ut en lo poble de Corró de vall, distant mitj' hora de aquella vila, ab motiu de una prédica sens exemple ni precedent, feta a principis de aquest mes per un pare missionista anomenat Llorens ó Lorenzo.

Es impossible imaginar un cúmulo de bruticias y dishonestitats, com lo que va abocar desde la trona aquell pare predicador. Pel respecte que 'ns mereixen nostres lectors no podém ser explicitos com voldríam. Certs atreviments podran dirse en la mal anomenada Catedral del Esperit Sant; pero es impossible repetirlos ni que siga ab l' afany de censurarlos, en las columnas de LA CAMPANA DE GRACIA.

Basta saber una cosa.

Comensá 'l sermó a propòsit dels pares que deixan festejar a las sévas fillas a las focas, y eran tant naturalistas y tant pornogràfics los terminatxos qu' empleava, que 'l rector maná evacuar punt en blanch la iglesia, vulgas no vulgas, a totes las personas solteras que allí s' trobavan.

Lo missionista continuá llavors lo sermó interromput, extenentse ab tot de-embràs sobre 'ls debers dels casats en sas relacions carnals: digué clarament lo que havian de fer y com havian de ferho: lo que 'ls estava terminantment prohibit baix pena de pecat mortal, ab un luxo tal de detalls y pormenors, que 'l que no reya de aforadament, picava de mans mentres alguns avergonyits fins al blanch dels ulls, exclamavan:—Quin escàndol!

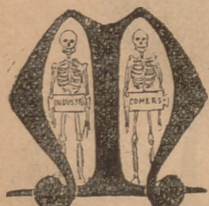
Mentres tant los solters, que desde fora de l' iglesia sentían aquellas manifestacions ru-dosas, se dalian, se 'ls feya l' aygua a la boca, y en la impossibilitat d' entrarhi, disparavan una pluja de peñras sobre la porta, armanitise un juli estrepitos com un terremoto.

Lo predicador, sense amilanarse, citá l' nom de un casat y de una nova desgraciada de la població que havia tingut un fill, supo-ant que tots dos... etc etc En fi: per poch que cundeixi l' exemple de Corró de vall, será precis que las personas honradas y decentes, en nom de la moral y de las bonas costums, demanin la clausura de las iglesias.

Y ara vejín las autoritats eclesiásticas si ha arribat l' hora de obrir una informació y veure si hi ha medi de castigar excessos tant desmedits.

Jo tinch la seguretad de que 'l capellá més groch,

LA MILLOR CARRERA.

OLT més puntual de lo que podia esperarse, tractantse de un home tant carregat de camándulas com lo senyor Magi, en lo moment en que tocavan las tres me 'l veig compareixe, donant la ma al seu noy gran.

Jo estava ja previngut de la seva visita; aixís es que deixant preambuls apart, vareig anarme'n desseguida dret al assumpto.

—Es a dir que vosté, senyor Magi, tracta de ferme una consulta.

—Si senyor... ¿Veü aquest bordegás?

—Lo seu hereu, ¿eh!

—Si senyor; pues aquest noy a horas d' ara ha cumplert catorze anys, y 'n fa set que va a estudi.

—Deurá estar molt adelantat, pues.

—¡Ja ho crech!.. Noy... digas aquella poesia en vers que sabs de memoria.

—No, no 'l fassi cansar, no cal.

—¡Ah! Es que no 's figuri que sigui gens vergonyós.

—Ja 'm sembla que no 'n fa cara.

—Ni mica. Pues com anava dihent, resulta que hi determinat ferli seguir una carrera, perque ja está en edat de decidirse per una cosa ó altra.

—Realment; catorze anys ja son anys.

—Pero la qüestió está en sapiguer quina carrera es la millor.

—Si; l' apuro es més serio de lo que sembla.

—Y tal! Per xó 'l vinch a trobar a vosté, per veure que 'm hi diu.

—¡Home! ¿qué vol que li digui pobre de mi? Totas las carreras son bonas, si 's té sort y talent.

—¿Vol que li sigui franch? Veyám quin consell me dona vosté. Jo pensava ferlo tirar per politich.

—¡Jesús, Maria, Joseph! No fassi semblant disbarat. Justament es la carrera més difícil, més accidentada y més exposada a quiebras.

—¡Hombra! M' extranya molt qui digui aixó. Jo sé molt bé que las primeras figuras d' Espanya s' han enfilat gracias a la politica.

—¡Oh! Sobre aixó hi ha molt que dir. Alguns, no ho negaré, s' han fet una posició brillant, pero ¡quants y quants s' hi han mort de gana, de despit ó de desesperació!

—¡Bé! Aixó ja m' ho figuro: la qüestió es buscar un partit que tingui probabilitats d' estar més temps al candeleró ó de campárselas millor.

—¡Ja ho crech! ¡No es pas res lo que demana! ¿qui es capás de assegurarho aixó? ¿qui sab si demá serán a baix los que ara son a dalt y pujarán los que avuy son a terra? Créguim, fassili seguir qualsevol carrera; qualsevol, menos la de politich. Es una industria perduda.

—¿Vol dir?

—¡Si salta a la vista! O sinó, digui; ¿quin partit hi ha que tinga garantias de solidés y estabilitat? Dels partits republicans no hi ha que parlarne: viuhen en perpétua oposició a tot lo existent, y un partit d' oposició no dona més que disgustos. ¿Lo fusionista? Avuy per demá en Canovas li fa la trabeta, y ja 'm té vosté als sagastins dejunant per una llarga temporada. ¿Lo partit conservador? Té en contra d' ell casi tota la opinió sensata del país, y si puja al poder será com un metéoro. ¿La agrupació monàrquica democrática? Es possible que arribi a governar; pero ab los obstacles que 's trobará a cada moment, la seva existencia será molt laboriosa y difícil. ¿La tropa Romero-Lopez Dominguez? Son un sach hont hi ha més ruidó que nous, y may edificarán res serio. ¿Los carlistas? Mentres quedi un resto de vergonya, no esperi véurels governar...

—¡Caramba, caramba! Pinta molt negra la cosa.

—¿Negra? Potser sí; pero es lo color de la veritat.

—Es que vosté no s' ha fixat en que 'l noy es jove, y d' aquí que 's fassi home tot aixó pot haver cambiat molt.

—No ho esperi. Sempre, baix noms més ó menos extranyos y cambiats, los partits polítichs serán lo mateix y estarán subjectes a las mateixas vicissituds.

—Donchs cregui que 'm sab greu. Tenia ficada al cap la idea de que aquest bordegás havia de viure de la politica, y aixó de tenir de deixarho corre 'm mortifica de mala manera.

—¡Ah! ¿Es a dir que 'l pensament seu era que 'l noy ne visqués?

—Si senyor, sí; no hi faig embuts. Volia que, encaminantlo bé, pogués guanyarse la vida entre 'ls polítichs.

—Pues si vol seguir un bon consell, déixiho corre.

—¡Psè! ¡Ja ho diu vosté! ¡quan un hom se fica una idea al cap!... En fi, veurém.—

Varem apretarnos las mans; lo senyor Magi va agafar la del seu hereu y vaig quedar sol.

Pochs dias després d' aquesta extranya conferencia veig entrar altra vegada al S. Magi.

—Y aixó!—li dich—¿qué hi ha de nou?

—Que ja hi resolt lo problema. Hi trobat la manera de que 'l noy visqui de la politica, sense estar subjecte als seus alts y baixos.

—¿De quina manera?

—Fentlo aprendre de cuynner. Quan será gran, li plantarè un restaurant a la moda y lo demés ja vindrá. Tinch reparat que 'ls polítichs sempre donan grans àpats y pagan bé: los que no manan, ab los quartos dels ignocents los que manan, ab los diners del país.

—Senyor Magi, es un gran talent: lo seu fill se fara home. Li ha escullit la millor carrera.

A. MARCH.

més cloròtic, més sense sanch que vaja á Corró de vall y fassa repetir-se 'l sermó del pare Llorens ó Lorenzo, la sola ressenya li farà més efecte que una llarga temporada de pendre l' aygua del ferro. No sols al sentirho, sinó cada vegada que ho recordi, las galdas se li posarán encesas com una brasa.

P. DEL O.

DISCURS

PRONUNCIAT (?) PÈL SR. ROMERO ROBLEDÓ EN LO CASSINO REFORMISTA DE MADRIT, DESPRÈS DE LA SÈVA EXCURSIÓ Á CATALUNYA.

Senyors: Vinch de Barcelona, y estich encare aixordat ab l' estruendo dels aplausos que hi recullit á mon pas.

No us podéu formá una idea del frenesí general que per tot m' acompanyava: homes, donas, petits, grans, ríchs, pobres, rossos, morenos, noyas ab mocadó al cap, senyoretas ab sombrero, gossos, cabras y caballs..... tothom m' anava al derrerera, privantme de caminar, tirantme petons y tronxos, y cridant:—¡Viva! ¡allá vá! ¡es lo salvador d' Espanya, lo patrici sens igual, lo redemptor de la industria, lo Messias del treball!

No vull llegirvos la llista dels convits que m' han donat, ni contá 'ls archs de triunfo que han alsat per totes parts. No vull tampoch molestarvos referintvos de pé á pá las numerosas visitas que la marina, las arts, la industria, las castanveras y altras y altras entitats van ferme, pera oferirme lo seu concurs y 'l seu bras.

Sóls us diré que á horas d' ara Barcelona, comensant pèl portal de Sant Antoni, seguint per vora del mar, Barceloneta, Sant Pere, Ronda y Universitat, es reformista entusiasta y 'ns dará la seva sanch per lograr que la victoria coroni 'ls nostres afanyes.

La capital catalana ha escoltat, sempre xiulant, ab un religiós silenci los sermons que li he abocat, y ha demostrat que 'ls principis que ven m' preconisant contan allí ab un apoyo poderós, piramidal.

¡Avant, pues, fiels reformistas! ¡avant sense tremolar! Potsé avuy molts de vosaltres ni tan sisquiera heu dinat, pero no importa: 'l gran dia del triunfo 's va acostant y llavors tindréu empleos, qu' es com qui diu: tindréu pá.—

Per aquest estil lo pollo va anárselas enflant, propalant la mar de guatllas, y venint á assegurar que, contant ab los prossélits que acaba de conquistar, per arribá á ferse l' amo no més falta un petit salt.

Si 'l bon Romero Robledo espera sortir triunfant, gracias als nous reformistas que aquí acaba de pescar, y no vol cansarse massa... ja cal qu' esperi sentat.

C. GUMÀ.

UAN més confiats estavam, fent bacainas, nos ha despertat la noticia de qu' Espanya havia ocupat la isla del Perejil, ó siga del Julivert en la costa de Africa.

Ni jo, ni vostés, ni cap espanyol teniam noticia de qu' existís aquesta isla; pero quan Espanya l' ha ocupada, de fixo que déu valer la pena.

Ara que tenim Julivert ja no més nos faltan ous, y tenint com tèn en Sagasta la paella pèl manech ¡no 'm menjarém poca de truyta á la francesa!

¿A qué obeheix lo traslado de 'n Leon y Castillo á l' embaixada de París?— Los ministerials dihuen qu' estava malalt de la garga-

mella, y aixis com los aires de Madrit no li probavan, tal vegada 'ls de París li anirán molt bè.

Ja ho saben los malalts. Quan la gola 'ls fassa mal y no sapigan hont darla, vajan á trobar al Doctor Sagasta, que té un sistema curatiu molt eficas y sobre tot molt agradable.

Un viatjet á París, y una embaixada en una sola toma.

En Romero Robledo está molt queixós del governador de Barcelona, perque no va anarlo á visitar, ni va recordarse d' enviarli targeta, sent aixis que 'l Sr. Antunez va fer una visita molt atenta als Srs. Salmeron y Figuerola, ab tot y ser republicans.

¡Ara vegin!

Jo com'rench que 'l pollastre d' Antequera 's ressentís si 'l Sr. Antunez enviés targeta al Carnestoltas del Born, ó al de Santa Catarina ó al ninot de Gracia: llavors estaria en lo seu dret.

¿Pero als Srs. Salmeron y Figuerola?... ¡Bah! ¿Qué no véu que aquests dos personaljes, encare que republicans, son dos personas serias?

Lo govern exigeix una pesseta per hectárea de vinya, en totes las comarcas ahont ha aparegut la filoxera.

Es l' única contribució que 'ns faltava. Un impost sobre una plaga.

Ab una mica de bona voluntat, podria ferse entrar l' insecte microscòpic, en lo rengló de la ganaderia.

Los venedors de La Nacion, periódich reformista de Barcelona, que rodan pèl Teatro Principal, van vestits d' húsar.

Respectém l' uniforme qu' es un verdader simbol.

Alló vol dir que 'ls húsars son capassos de vendres la nació, per cinch céntims.

Ja tenim á n' en Cánovas casat.

Y lo més bonich, es que contrariant lo que diu lo refrán, va casarse en dimars.

Y lo més extraordinari, es que 'l Papa Lleó XIII, va enviarli la seva benedició apostólica, benedició que sols acostuma á enviar als moribundos.

Aixis y tot creyém que 'l Mónstruo será completament felis.

Una cosa li desitjém: que la lluna de mel sigui eterna per ell.

A veure si ab la mel logrem enganxarlo com una mosca que no pot sortir de la gerra y 'ns deixa viure tranquils.

En Leon y Castillo, ab tot y anar d' embaixador á París diu que apenas sab lo francès.

¡Pero qué s' hi farà! 'ls fusionistas no s' apuran per tant poca cosa.

—Si no sab lo francès—dira sens dupte en Sagasta—lo millor y més convenient es que vaja un quant temps á París á perfeccionarse.

Ja han sortit de Barcelona 'ls bultos ab los regalos que 'ls catòlics espanyols envian al Papa, ab motiu de las sevas bodas d' or.

¡Y cosa extranya! Los bultos han sigut assegurats en 400,000 duros.

¡Com si 'l barco que porta tantas exquisitats fós possible que 's pogués perdre!...

Bah... bah... Quan un veu aquestas cosas, cada dia pert més la fé... l' esperansa y fins la caritat... ¿Es á dir qu' es més eficas una companyia de Seguros que la Divina Providencia? ¿Es á dir que pot més una prima, que una novena ó bé una tanda de missas?

Un neo dels que van desenganyantse, davant de aquestas rahons tant contundents, deya aquest dia:

—Senyors, si ho entench... que m' afaytin lo clatell.

La malaltia del Emperador Guillermo, la grave enfermedad del Kronprinz, lo casament de 'n Cánovas, la vinguda á Espanya del general Palacios, la ocupació de l' isla del Julivert, las amenassas dels reformistas y fins la barata feta entre Leon y Castillo y Albareda, tot s' atenua, s' eclipsa y 's borra davant de un altre succés: davant de la cogida de Frascuelo.

A Madrit sobre tot no 's parla d' altra cosa.

De com vá ser, de lo que vá dir lo torero ferit, de si las costellas que té rompudas son una ó dugas, de si curará ó no, de si espera pendre una pronta revenja, de si dorm, de si está despert, de si té febra, de si menja, de si fa las sevas feynas...

La plassa de Sant Domingo está constantment obstruhida per una gran gentada, tant que 'ls cotxes y tranvias se veuhen privats de circular. Avuy com avuy Frascuelo es l' home més popular d' Espanya.

Desenganyis, Sr. Romero Robledo. ¿Vol disfrutar de verdadera popularitat?

Fassi com en Frascuelo: baixi á la plassa, procuri que un toro li ensorri unas quantas costellas, y en un instant veurá lograt lo que no ha de conseguir ni ab cent anys de fer discursos com lo del Principal.

Desprès de tot, aquesta seria la cosa millor que hauria fet en tots los dias de la seva vida.

PARTES TELEGRÁFICHS.

Puerto-Rico, 17.

Palacios ja s' ha embarcat; tan bon punt ell ha marxat tothom s' ha tranquilisat y hasta 'l cel s' ha serenat.

Paris, 18.

Com més va més brut se posa: no se sab qué va á passá; pero tothom veu ben clá que va a passá alguna cosa.

Berlin, 18.

Dictámens, metjes, revistas, profesors, especialistas, conferencias, entrevistas, rumors y noticias tristas.

Nápolis, 18.

La expedició á l' Abissinia aquest vespre ha de marxar: si las senyas no m' enganyan, ja 'm sembla que patirà.

Madrid, 18.

Carulla, 'l poeta més gran y sabi del univers, diu que ara está empastifant una aritmética en vers.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA.—O-li-a-na.
- ENDAVINALLA.—Las silabas A t-Os-G.
- TRENCA-CLOSCAS.—La portera de la fábrica.
- ROMBO.—

O C A
O S T R A
O C T U B R E
A R B R E
A R E
E

- GEROGLIFICH.—Cad'hu té sas ideas. Han endavinat totes las solucions los ciudatans M. Lordep y Pau Miranius; 4 Capellá Pre-històric y Ríspi Atena; 3 Xicot com cal. J. Slopig, J. Coca y Coca y Pau Matallops; 2 F. M. Gamarús, Dominguet T. R. M. Frare Llech, Tuturrull, Tallarona y María B. y P. y 'l no més R. Castellá y Mata-morts.

ANAGRAMA.

—Mira Joan qu' en lo total hi portas la cinta tot —Malviatje l' homenot: tot quant fa ho ha de fer mal.

L. LOPEZ Y LOPEZ.

GEROGLIFICH.

TOK'L II
quel
III

ANGEL DE LA GUARDA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans F. Desfilas, G. Bunyolero, A. G. y Barretina, Angel de la Guarda, Emilia, Athos, Sabate Cort, M. Glor y Midocor, J. Amich, Maria B. y P., Tallarona, J. Slopig, R. Castella, Mata-guapos, Rey d' oros, Un tortosi, Pepa Ramoan, Antion, Campaner de Cornadella, Odracir Sam, J. G. (a) Mister Brak, R. Pekin, Chulillo, Enrique del Escans, S. Pitarreta, P. Ramogosa, Pepet de las Espurnas, Yo, L. Lopez y Lopez, Arturo Marcel, Ampurdanés, Tribulacions, C. Ruma y Un persa de Sans. Dispensin, lo que 'ns envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadá Alsa-botas, E. Cardona, Mata-morts, Tuturrull, Taixonera, Llamps y trons, Dos Pelons, R. M. Frare Llech, Dominguet T., F. M. Gamarús, D. Bartrina Cubinya, Bernat Xinxola, Semi-catalá, Roma Espinal, Arbre sens fullas, Pau Matallops, J. Coca y Coca, Xicot com cal, Ríspi Atena, M. Lordep, Rafel Alonso, J. T. Anguila, S. Ust, Capella punxeta, J. S. y U., Japet de l' Orga, B. Grau, Paco-lindo, Salta-pins, Cor de Manganoso, Tranquil de Reus, Saldoni de Valcarca, Marangy, A. Gibert, Panamor, J. Boldú, S. Furor y C.—El mas embustero, Amadeo, Un enfiat, Un de Vallmora, Cabo Xinxilla, J. Staramsa, Un Gilha C., Mister Gerda y Tenorio de las Criadas: Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Lucifer: Los dibuixos no van encare prou bé: estudihi que vosté 'n sabra.—E. Garcia: Tornar sobre 'l mateix assumpto redundanda en detriment del interés de la publicació.—A. Rectorret: No podém servirlo.—Expres de Rubi: La xarada hi anira; lo demés no servaix.—Un de la Trompeta: L' article no fila prou bé.—Arivor A.: En lo de vosté hi ha tela per ferne un.—J. Lambert: L' article no es nou: procedeix de una colecció de retratos d' homes publichs: la poesia «D. Paco» no es oportuna y 'ls déu concells, encare que graciosos com tot lo de vosté, son una mica massa atrevits.—Ramonet R.: Rebut l' article: quan varem interarnos de la carta, era 'l dimecres y per lo tant no hi havia temps de remétre! lo que 'ns demanava.—B. Sol: La poesia está ben versificada; pero l' idea es vella.—Just Aleix: Está molt bé.—F. de P. Francisco: No fila prou bé.—J. Piquet: Gracias pèls envios que 'ns fa y que demostran que no 'ns olvida.

LOPEZ. Editor.—Hamblo del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Iasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

¡Si á la fi arribés al punt
de caure ella y 'ls seus ossos,
potser del que dú al damunt
se 'n faria cent mil trossos!